A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2026. szeptember 10.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – 2658/87/EGK rendelet – Közös Vámtarifa – Tarifális besorolás – Kombinált Nómenklatúra – 0302 és 0511 vámtarifaszám – A »fajtája vagy állapota miatt emberi fogyasztásra nem szokásos vagy alkalmatlan« hal fogalma – Terjedelem – Halak és vágási melléktermékek”

A C-406/25. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Vestre Landsret (nyugati fellebbviteli bíróság, Dánia) a Bírósághoz 2025. május 16-án érkezett, 2025. április 11-i határozatával terjesztett elő

a **Skatteministeriet**

és

az **FF Skagen A/S**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: M. Condinanzi tanácselnök, N. Jääskinen és A. Kornezov (előadó) bírák,

főtanácsnok: A. Biondi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az FF Skagen A/S képviseletében S. Andersen és L. Kjær advokater,

– a dán kormány képviseletében C. A.-S. Maertens, meghatalmazotti minőségben, segítője: B. Søes Petersen advokat,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Demeneix és M.-L. Ehlers Defontaine, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: dán.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtaríferól szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúrának az alapügy tényállására alkalmazandó változata (a továbbiakban: KN) második része 3. árucsoportjához fűzött 1. megjegyzés c) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Skatteministeriet (adóügyi minisztérium, Dánia) és az FF Skagen A/S dán jog szerinti társaság között az e társaság által importált halak és vágási melléktermékek tarifális besorolása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

3 A Harmonizált Áruleíró és Kódrendszert (a továbbiakban: HR) a Vámegyüttműködési Tanács – jelenleg Vámigazgatások Világszervezete (WCO) – dolgozta ki, amely tanácsot a Vámegyüttműködési Tanács létrehozásáról szóló, Brüsszelben 1950. december 15-én kötött egyezmény hozott létre. A HR-t a Brüsszelben 1983. június 14-én kötött, a Harmonizált Áruleíró és Kódrendszerről szóló nemzetközi egyezmény (*az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára*, 1503. kötet, 4. o., 25910. sz. [1988]) hozta létre, amelyet – az 1986. június 24-i módosító jegyzőkönyvével együtt – az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL 1987. L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyott jóvá (a továbbiakban: a HR-ről szóló egyezmény).

4 A WCO a HR-ről szóló egyezmény 8. cikkében meghatározott feltételek szerint hagyja jóvá az ezen egyezmény 6. cikkével létrehozott HR-bizottság által elfogadott magyarázó megjegyzéseket és áruosztályozási véleményeket.

5 A HR-ről szóló egyezmény 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében minden szerződő fél kötelezettséget vállal arra, hogy vámtarifa- és statisztikai nómenklatúrái megegyeznek a HR-rel, oly módon, hogy először is felhasználja minden hozzátoldás és változtatás nélkül a HR valamennyi vámtarifaszáma és alszáma szövegét és a hozzájuk tartozó kódszámokat, másodsorban alkalmazza a HR általános értelmezési szabályait, valamint az áruosztályok és árucsoportok, továbbá az alszámok valamennyi megjegyzését, és nem módosítja azok terjedelmét, harmadsorban pedig követi a HR számozási sorrendjét.

Az uniós jog

A KN

6 Amint az a 2658/87 rendelet 1. cikkének (1) és (3) bekezdéséből következik, a KN szabályozza az Európai Unióba importált áruk tarifális besorolását. E rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a KN átveszi a HR hat számjegyű vámtarifaszámait és vámtarifa-alszámait, és csak a hetedik és a nyolcadik számjegy képez a KN-re jellemző albontást.

7 A KN első része I. szakaszának A. pontjában szereplő, a KN értelmezésére vonatkozó általános szabályok a következőket írják elő:

„Az áruknak a [KN-be] történő besorolására a következő elvek az irányadók.

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó Megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy Megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

[…]

6. A vámtarifaszámok alszámai alá történő árubesorolást a vámtarifa-alszámok szövegében foglalt árumegnevezések, az azokhoz kapcsolódó esetleges Alszámos megjegyzések, valamint a fenti általános szabályok megfelelő alkalmazásával kell meghatározni azzal, hogy csak azonos szintű vámtarifa-alszámok hasonlíthatók össze. E szabály értelmében a vonatkozó áruosztályhoz és árucsoporthoz tartozó Megjegyzéseket is alkalmazni kell, feltéve, hogy azok ellentétes rendelkezést nem tartalmaznak.”

8 A KN „Vámtarifa” című második része tartalmazza az „Élő állatok; állati termékek” című I. áruosztályt, amelyben szerepel a „Halak és rákfélék, puhatestű és más gerinctelen víziállatok” című 3. árucsoport, valamint a „Máshol nem említett állati eredetű termékek” című 5. árucsoport.

9 E 3. árucsoport tartalmaz egy 1. megjegyzést, amely a következőket írja elő:

„Nem tartozik ebbe az árucsoportba:

[…]

c) a fajtája vagy állapota miatt emberi fogyasztásra nem szokásos vagy alkalmatlan nem élő hal (beleértve a halmájat, halikrát és haltejet is) vagy rákféle, puhatestű vagy más gerinctelen víziállat (5. árucsoport); emberi fogyasztásra alkalmatlan liszt, őrlemény vagy labdacs halból vagy rákféle, puhatestű vagy más gerinctelen víziállatból (2301 vtsz.);

[…]”

10 A KN második részének 3. árucsoportjára vonatkozó vámtarifa a következő vámtarifaszámokat tartalmazza:

„KN-kód	Árumegnevezés	Szerződéses vámtétel (%)	Kieg. mértékegység
1	2	3	4
[…]			
0302	Hal frissen vagy hűtve a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével:		
[…]”			

11 A KN második részének 5. árucsoportja tartalmaz egy 1. megjegyzést, amely kimondja:

„Nem tartozik ebbe az árucsoportba:

a) az élelmezési célra alkalmas termék (az egész és darabolt állati bél, a hólyag és gyomor, valamint a folyékony vagy a szárított állati vér kivételével);

[…]”

12 Az ezen 5. árucsoportra vonatkozó vámtarifa a következő vámtarifaszámokat tartalmazza:

„KN-kód	Árumegnevezés	Szerződéses vámtétel (%)	Kieg. mértékegység
1	2	3	4
[…]			
0511	Máshol nem említett állati termék; az 1. vagy a 3. árucsoportba tartozó, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat:		
[…]			
0511 91	– – Hal vagy rákféle, puhatestű vagy más gerinctelen víziállat részei; a 3. árucsoportba tartozó, élettelen állat:		
0511 91 10	– – – Halhulladék	mentes	–
0511 91 90	– – – Más	mentes	–
[…]”			

A 178/2002/EK rendelet

13 Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2002. L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.) 14. cikke a következőket írja elő:

„(1) Nem biztonságos élelmiszer nem hozható forgalomba.

(2) Az élelmiszer akkor nem biztonságos, ha:

a) az egészségre ártalmas;

b) emberi fogyasztásra alkalmatlan.

[…]

(5) Egy élelmiszer emberi fogyasztásra való alkalmatlanságának megállapítása során figyelembe kell venni, hogy az élelmiszer az eredeti rendeltetése szerint alkalmatlan-e emberi fogyasztásra – vagy azért, mert idegen anyagok által vagy egyéb módon szennyezett, vagy azért, mert rothadásnak vagy bomlásnak indult, illetve romlott.”

A 852/2004/EK rendelet

14 Az élelmiszer-higiéniáról szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 139., 1. o.; helyesbítés: HL 2004. L 226., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 319. o.) 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet az élelmiszer-ipari vállalkozásokra vonatkozó általános szabályokat állapít meg az élelmiszer-higiénia terén […]”

15 E rendelet 2. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„E rendelet alkalmazásában:

a) »élelmiszer-higiénia«, a továbbiakban »higiénia«: azon intézkedések és feltételek, amelyek a veszélyek ellenőrzéséhez és valamely élelmiszer emberi fogyasztásra való alkalmasságának az élelmiszer szándékolt felhasználásának figyelembevételével történő biztosításához szükségesek;

[…]

f) »szennyeződés«: valamely veszély megléte vagy bevitele;

[…]”

16 Az említett rendelet 3. cikke értelmében:

„Az élelmiszer-ipari vállalkozók biztosítják, hogy az élelmiszerek termelésének, feldolgozásának és forgalmazásának az ellenőrzésük alá tartozó valamennyi szakasza megfeleljen az e rendeletben megállapított vonatkozó higiéniai követelményeknek.”

A 853/2004/EK rendelet

17 Az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 139., 55. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 14. o.) 1. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Ez a rendelet különleges higiéniai szabályokat állapít meg az állati eredetű élelmiszerekre vonatkozóan az élelmiszer-ipari vállalkozók számára. Ezek a szabályok kiegészítik a [852/2004 rendeletben] megállapított szabályokat. A szabályok az állati eredetű feldolgozatlan és feldolgozott termékekre vonatkoznak.”

18 A 853/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az élelmiszer-ipari vállalkozók betartják a II. és III. melléklet vonatkozó rendelkezéseit.”

19 E rendelet III. melléklete tartalmazza a „Halászati termékek” című VIII. szakaszt, amely többek között a hajókra vonatkozó követelményeket, a halászati termékek partra szállítása során és azt követően teljesítendő követelményeket, az e termékeket kezelő létesítményekre – beleértve a hajókat is – vonatkozó követelményeket, az említett termékekre vonatkozó egészségügyi előírásokat, valamint a felengedett feldolgozatlan halászati termékek és azon friss halászati termékek tárolására vonatkozó követelményeket tartalmazza, amelyekhez az uniós jogszabályoknak megfelelően élelmiszer-adalékanyagokat adtak.

20 Ez a szakasz több, a halászati termékek hőmérsékletére vonatkozó követelményt tartalmaz. E követelmények közül e szakasz I. fejezete I. része B. pontjának 1. alpontja – e szakasz VII. fejezetének 1. pontjával összefüggésben értelmezve – előírja, hogy a kialakításuk és felszerelésük alapján a friss halászati termékeket 24 óránál hosszabb ideig eltartani képes hajókat olyan tárolóhelyiségekkel, tartályokkal és tárolótartályokkal kell felszerelni, amelyek lehetővé teszik a halászati termékeknek az olvadó jég hőmérsékletét megközelítő hőmérsékleten történő tárolását. Ezen I. fejezet I. része B. pontjának 3. alpontja többek között úgy rendelkezik, hogy amennyiben a halászati termékeket tiszta hűtött tengervízben hűtik, a hajók raktereinek, tartályainak vagy konténereinek egységes hőmérsékletet kell biztosítaniuk, és lehetővé kell tenniük olyan hűtési sebesség elérését, hogy a halak és a tiszta tengervíz keverékének hőmérséklete a berakodást követő hat óra elteltével ne haladja meg a 3 °C-ot, tizenhat óra elteltével pedig a 0 °C-ot. Az említett szakasz II. fejezete 1. pontja b) alpontjának ii. alpontja értelmében – e szakasz VII. fejezetének 1. pontjával összefüggésben értelmezve – a többek között a friss halászati termékek és a felengedett feldolgozatlan halászati termékek kirakodásáért és partra szállításáért felelős élelmiszeripari vállalkozóknak a kirakodás és a partra szállítás során el kell kerülniük e termékek bárminemű szennyeződését oly módon, hogy azokat haladéktalanul védett környezetbe, az olvadó jég hőmérsékletét megközelítő hőmérsékletre helyezik. Ugyanezen szakasz VII. fejezetének 1. pontjából és VIII. fejezete 1. pontjának a) alpontjából következik, hogy az említett termékek tárolása és szállítása során az e műveleteket végző élelmiszeripari vállalkozóknak biztosítaniuk kell, hogy ugyanezen termékeket az olvadó jég hőmérsékletét megközelítő hőmérsékleten tartsák.

21 A 853/2004 rendelet III. melléklete VIII. szakasza V. fejezetének C. pontja többek között előírja, hogy a feldolgozatlan halászati termékek nem hozhatók forgalomba, ha a kémiai vizsgálatok azt mutatják, hogy a TVB-N tekintetében előírt határértékeket túllépték.

A 854/2004/EK rendelet

22 Az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 139., 206. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 75. o.) 7. cikke szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kellett, hogy a halászati termékek hatósági ellenőrzésére e rendelet „Halászati termékek” című III. mellékletével összhangban kerüljön sor.

23 E melléklet III. fejezetének 4. pontja előírta, hogy a halászati termékeket emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell nyilvánítani, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság úgy véli, hogy azok köz- és állategészségügyi veszélyt jelentenek, vagy bármely más ok miatt alkalmatlanok az emberi fogyasztásra.

A 2074/2005 rendelet

24 A 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti bizonyos termékekre és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti hatósági ellenőrzések megszervezésére vonatkozó végrehajtási intézkedések megállapításáról, a 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettől való eltérésről, valamint a 853/2004/EK és 854/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2005. december 5-i 2074/2005/EK bizottsági rendeletnek (HL 2005. L 338., 27. o.) a 2008. október 17-i 1022/2008/EK bizottsági rendelettel (HL 2008. L 277., 18. o.) módosított változata (a továbbiakban: 2074/2005 rendelet) II. melléklete II. szakasza I. fejezetének 1. pontja a következőket írja elő:

„A feldolgozatlan halászati termékeket emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell tekinteni, amennyiben az érzékszervi vizsgálat kétségeket támaszt frissességükkel kapcsolatban, a kémiai ellenőrző vizsgálatok pedig az alábbi TVB-N-határértékek túllépésére utalnak:

a) 25 milligramm nitrogén/100 gramm hús a II. fejezet 1. pontjában említett fajokra vonatkozóan;

b) 30 milligramm nitrogén/100 gramm hús a II. fejezet 2. pontjában említett fajokra vonatkozóan;

c) 35 milligramm nitrogén/100 gramm hús a II. fejezet 3. pontjában említett fajokra vonatkozóan;

[…]”

25 E rendelet II. melléklete II. szakaszának II. fejezete a következőképpen szól:

„1. *Sebastes* spp., *Helicolenus dactylopterus*, *Sebastichthys capensis*.

2. A *Pleuronectidae* családhoz tartozó fajok (a laposhal kivételével: *Hippoglossus* spp.).

3. *Salmo salar*, a *Merlucciidae* családhoz tartozó fajok, a *Gadidae* családhoz tartozó fajok.”

Az 1333/2008 rendelet

26 Az alapügy tényállásának időpontjára tekintettel az élelmiszer-adalékanyagokról szóló, 2008. december 16-i 1333/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 354., 16. o.) mind a 2015. április 24-i (EU) 2015/647 bizottsági rendelettel (HL 2015. L 107., 1. o.) történt módosításokból eredő változatában (a továbbiakban: 1333/2008 rendelet), mind pedig az azt megelőző változatában alkalmazandó. Az e jogvita szempontjából releváns rendelkezéseket azonban nem módosították lényegesen, így az e módosításokból eredő rendelkezéseket kell idézni.

27 Az 1333/2008 rendelet 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Senki sem hozhat forgalomba egy élelmiszer-adalékanyagot vagy élelmiszer-adalékanyagot tartalmazó élelmiszert, ha az élelmiszer-adalékanyag használata nem felel meg ennek a rendeletnek.”

28 E rendelet 15. cikke értelmében:

„Az élelmiszer-adalékanyagok csak akkor használhatók feldolgozatlan élelmiszerekben, ha arról a II. melléklet kifejezetten rendelkezik.”

29 Az említett rendelet II. melléklete „A jegyzéken szereplő élelmiszer-adalékanyagokra és a felhasználási feltételekre vonatkozó általános rendelkezések” című A. részének 2. pontja a következőképpen szól:

„1. Élelmiszerekben adalékanyagként kizárólag a B. részben felsorolt […] anyagok használhatók fel, hacsak az E. rész részletesebb előírásokat nem tartalmaz.

2. Az adalékanyagok kizárólag az e melléklet E. részében meghatározott élelmiszerekben, illetve feltételek mellett használhatók fel.

3. A melléklet E. részében az élelmiszerek a melléklet D. részében meghatározott élelmiszer-kategóriák szerint vannak felsorolva, az adalékanyagok pedig a melléklet C. részében foglalt meghatározások alapján vannak csoportosítva.

[…]”

30 Az ecetsav e melléklet B. részében szerepel. A feldolgozatlan hal és halászati termékek, valamint a feldolgozott hal és halászati termékek – ideértve a rákféléket és puhatestűeket is – az említett melléklet D. részében szerepelnek. Ugyanezen melléklet E. részében az ecetsav nem szerepel az ezen élelmiszer-kategóriák tekintetében említett adalékanyagok között.

Az 1069/2009/EK rendelet

31 A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL 2009. L 300., 1. o.) 3. cikke a következőket írja elő:

„E rendelet alkalmazásában:

1. »állati melléktermékek«: állatok teljes teste vagy testrészei, állati eredetű termékek, vagy más, állatokból nyert termékek, amelyeket nem emberi fogyasztásra szántak, beleértve a petesejteket, embriókat és a spermát is;

[…]”

32 E rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az állati melléktermékeket a 8., 9. és 10. cikkben foglalt listákkal összhangban specifikus kategóriákba kell csoportosítani, amelyek tükrözik az említett állati melléktermékek jelentette köz- és állategészségügyi kockázatok mértékét.”

33 Az említett rendelet 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 3. kategóriába tartozó anyagok közé az alábbi állati melléktermékek tartoznak:

a) hasított testek, illetve vadon élő állatok esetében leölt állatok teste és azok részei, amelyek a közösségi jogszabályok értelmében emberi fogyasztásra alkalmasak, de amelyeket kereskedelmi okokból nem emberi fogyasztásra szánnak;

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

34 Az FF Skagen elsősorban Norvégiából importált olyan halakat és vágási melléktermékeket, amelyeket halliszt, halolaj és egyéb, takarmányozásra szánt termékek előállításához használt fel.

35 2016. november 10-én a Toldstyrelsen (vámhivatal, Dánia) vizsgálatot végzett a kék puhatőkehal, a kapelán, a homoki angolna, az argentin hal, az ezüstös tőkehal és a fattyúmakréla fajokba tartozó egész halak behozatalát illetően, amelyeket az FF Skagen a KN második részének 5. árucsoportjába tartozóként jelentett be.

36 E vizsgálat keretében a vámhivatal felkérte a Force Technology elemző intézetet (Dánia), hogy elemezze az e halak némelyikéből vett mintákat, és jelezze, hogy azok emberi fogyasztásra alkalmasak-e, vagy sem, e halak tarifális besorolásának ellenőrzése céljából.

37 E minták szemrevételezéssel történő és érzékszervi értékelése alapján ezen intézet úgy ítélte meg, hogy az elemzett négy minta közül háromnak a részét képező fogások emberi fogyasztásra alkalmasak, míg a negyedik minta részét képező fogások – többek között egy nagyon kellemetlen szag miatt – nem.

38 Az említett intézet az általa fogyasztásra alkalmasnak tekintett mintákat úgy írta le, hogy azok egész halak, amelyeket nem beleztek ki, és amelyek fejét nem távolították el. Ezenkívül e minták közül egyeseket heterogénnek minősített, kiemelve többek között, hogy egyes halak jó állapotúnak tűntek, míg másokat összenyomtak, a bőrüket lekaparták, és hiányzott a szemük, a fejük vagy a farkuk.

39 Az FF Skagen által kötött, az elemzett és emberi fogyasztásra alkalmasnak tekintett fogásokra vonatkozó adásvételi szerződésekből kitűnik, hogy a halakat az első fogástól a partra szállításig terjedő, akár nyolc napig is tartó időtartamon keresztül hajók fedélzetén tárolták, e tárolásra pedig ecetsav vagy – közelebbi meghatározás nélküli – „sav” hozzáadásával került sor. Ezenkívül e fogásoknak az egyedi fogásokból vett többszörös mintavétel alapján kiszámított átlagos TVB-N-tartalma 14 és 30 mg/100 g között volt. Az egyik fogás átlagos TVB-N-tartalmának meghatározásához használt tíz minta közül az egyik 40 mg/100 g tartalmat mutatott, míg az ugyanezen fogásból vett kilenc másik minta 27 és 33 mg/100 g közötti tartalmat mutatott.

40 Az elemző intézet által emberi fogyasztásra alkalmasnak tekintett három minta részét képező fogásokon kívül az FF Skagen a vizsgálattal érintett időszakban más fogásokat is importált, amelyeknek az általa mért átlagos TVB-N-tartalma az érintett halfajtól függően 35, illetve 60 mg/100 g alatt volt. E tartalom azonban változó volt, mivel egyetlen minta legfeljebb 82 mg/100 g tartalmat mutatott. Ez utóbbi fogásokat az első fogástól a partra szállításig terjedő, akár tizenkét napig is tartó időtartamon keresztül édesvíz vagy hűtött tengervíz és ecetsav vagy meg nem határozott típusú sav keverékének segítségével tárolták hajók fedélzetén. Annak a víznek a hőmérséklete, amelyben az említett fogásokat tárolták, tételenként változott, és a partra szállítás időpontjában elérte a 8,6 °C-ot. Az FF Skagen kérelmére a dán élelmiszerügyi hatóságok kijelentették, hogy álláspontjuk szerint az ecetsavnak az alapügyben szóban forgó fogások tekintetében tartósítószerként való felhasználása – azok TVB-N-tartalmától függetlenül – emberi fogyasztásra alkalmatlanná tette azokat.

41 2018. február 19-én a dán vámhatóságok úgy határoztak, hogy az FF Skagen által a 2015. január 1-je és 2017. november 30. közötti időszakban behozott egész halakat és vágási melléktermékeket a KN második részének 3. árucsoportjába kell besorolni, amennyiben az e társaság által mért, tételenkénti átlagos TVB-N-tartalom a *Gadidea* családba tartozó fajok esetében – ideértve a vágási melléktermékeket is – 35 mg/100 g-nál, valamennyi más faj esetében pedig 60 mg/100 g-nál kevesebb volt.

42 Az említett társaság keresetet indított e hatóságok határozatával szemben a Landsskatteretten (nemzeti adóügyi bizottság, Dánia) előtt.

43 2020. augusztus 6-án e hatóság úgy ítélte meg, hogy a behozott egész halak és vágási melléktermékek – mivel azokat a vámkezelésüket megelőzően ecetsavval kevert vízben tárolták – a vámkezelésük időpontjában fennálló állapotuk miatt emberi fogyasztásra alkalmatlanok voltak. Ezen okból az ezen árucsoporthoz fűzött 1. megjegyzés c) pontjának megfelelően kizárta azokat a KN második részének 3. árucsoportjába történő besorolásból. Az említett hatóság szerint a halakat tehát a KN első része I. szakaszának A. pontjában szereplő, a KN értelmezésére vonatkozó 1. és 6. általános szabálynak megfelelően a KN második részének 5. árucsoportjába, a 0511 91 90 vámtarifaalszám alá kellett besorolni.

44 Az adóügyi minisztérium a nemzeti adóügyi bizottság határozatával szemben keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság, a Vestre Landsret (nyugati fellebbviteli bíróság, Dánia) előtt, arra hivatkozva, hogy az alapügyben szóban forgó halakat és vágási melléktermékeket a KN 0302 vámtarifaszáma alá kell besorolni.

45 E bíróság úgy véli, hogy kétséges, hogy ezen áruk a KN második részének 3. árucsoportjába vagy e rész 5. árucsoportjába tartoznak-e.

46 E tekintetben megjegyzi, hogy az előtte folyamatban lévő jogvitában szóban forgó valamennyi fogást olyan szerződések alapján vásárolták meg, amelyeket e fogásoknak a halliszt és halolaj ipari előállítása során történő felhasználása, nem pedig az emberi fogyasztás céljából kötöttek. Az ilyen szerződések aláírásával az FF Skagen kötelezettséget vállalt arra, hogy a halakat arra a célra használja fel, amelyre azokat megvásárolta.

47 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a sav hozzáadásának célja a TVB-N halakban való képződésének csökkentése. A TVB-N-tartalom a hal romlottságának mértékét jelzi, azzal, hogy minél magasabb e tartalom, annál romlottabb a hal. A TVB-N-re vonatkozó határértékek a 2074/2005 rendelet II. melléklete II. szakasza I. fejezetének 1. pontjából következnek. E bíróság megjegyzi továbbá, hogy a 178/2002 rendelet nem teszi lehetővé az emberi fogyasztásra szánt feldolgozatlan halászati termékek forgalmazását, ha azokhoz ecetsavat vagy más savat adtak. Ezenkívül a 853/2004 rendelet a halaknak a partra szállításukat követően azonnal, az olvadó jég hőmérsékletét megközelítő hőmérsékleten történő hűtését írja elő.

48 Az FF Skagen által importált fagyasztott vágási melléktermékeket illetően a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az egyik érintett tételt az 1069/2009 rendelet alapján kiállított, a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékek és feldolgozott termékek szállítására vonatkozó kereskedelmi okmányminta kísérte. Ezen okmány szerint a szóban forgó vágási melléktermékeket takarmányozásra alkalmasnak minősítették, és azok a KN „Halhulladék” megnevezésű 0511 91 10 vámtarifaalszáma alá tartozó melléktermékek voltak. Az említett okmányban e vágási melléktermékeket „3a. kategóriájú” anyagként sorolták fel, amely kategória e rendelet 10. cikkének a) pontja értelmében magában foglalja a „hasított testek[et] […], amelyek a közösségi jogszabályok értelmében emberi fogyasztásra alkalmasak, de amelyeket kereskedelmi okokból nem emberi fogyasztásra szánnak”. A halak kifogását követően és a szállítás során az említett vágási melléktermékeket az említett rendeletben, nem pedig a 852/2004 rendeletben előírt szabályok szerint kezelték.

49 E körülmények között a Vestre Landsret (nyugati fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [KN második része] 3. árucsoportjához fűzött 1. megjegyzés c) pontját, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló áruk nem tartoznak [e] 3. árucsoportba?

2) A kérdést előterjesztő bíróság annak tisztázását kéri a Bíróságtól, hogy az alábbiak közül bármelyik befolyásolja-e az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott választ:
   a) ecetsav vagy bármely más sav hozzáadása az áruhoz, beleértve azt is, hogy releváns-e, hogy az áruhoz olyan ecetsavat adtak, amely a gyártó tájékoztatása szerint emberi fogyasztásra nem engedélyezett;
   b) a [2074/2005] rendelet értelmében az áruk átlagos TVB-N értéke meghaladja a 25 és 35 közötti értéket;

c) az árut ömlesztve tárolják, ahol a halak egyes részeinek TVB-N szintje meghaladja a [2074/2005] rendelet által engedélyezett szintet;
d) az árukat nem az élelmiszer-higiéniai jogszabályoknak megfelelően kezelték, amely jogszabályok többek között az alábbiak:
   i. a [178/2002] rendelet;
   ii. a [852/2004] rendelet;
   iii. a [853/2004] rendelet;
   iv. a [854/2004] rendelet;
   v. az [1333/2008] rendelet;
   vi. az [1069/2009] rendelet;
e) a kereskedelmi okmányok szerint az árut a halászhajó fogta, eladásra kínálta, és kizárólag állati takarmány ipari előállítására, nem pedig emberi fogyasztásra értékesítette;
f) a dán élelmiszerhatóság szerint az ecetsav hozzáadása miatt az áru – a TVB-N értékétől függetlenül – emberi fogyasztásra alkalmatlan;
g) az áruk az [1069/2009] rendelet szerinti melléktermékként kerülnek az Európai Unióba behozatalra. Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság annak tisztázását kéri a Bíróságtól, hogy milyen dokumentáció szükséges ahhoz, hogy az áruk az említett rendelet értelmében melléktermeknek minősüljenek.”

50 Az elnök javaslatára, az elnökhelyettes és az első főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság úgy határozott, hogy a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyilvántartásba veszi. E kérelem ugyanis nem kizárólag az Európai Unió Bírósága alapokmánya 50b. cikke első bekezdésének d) pontjában említett valamely különös területre vonatkozik.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

51 E kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a KN-t úgy kell-e értelmezni, hogy a „Hal frissen vagy hűtve a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével” megnevezésű 0302 vámtarifaszám vagy a „Máshol nem említett állati termék; az 1. vagy a 3. árucsoportba tartozó, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat” megnevezésű 0511 vámtarifaszám alá tartoznak

– azok az egész halak, amelyeket a halászhajók fedélzetén hosszú időn keresztül, ecetsav vagy más sav hozzáadásával, az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozásban előírt határértékeket meghaladó, változó hőmérsékleten tároltak, amelyek változó – részben az e szabályozásban előírt határértékeket meghaladó – TVB-N-tartalmat mutatnak, amelyeket ömlesztve tároltak, amelyeket nem az említett szabályozás rendelkezéseiből eredő szabályoknak megfelelően kezeltek, és amelyeket a kísérő kereskedelmi okmányok szerint takarmány előállítása céljából fogták ki és értékesítették, valamint

– azok a vágási melléktermékek, amelyeket nem ugyanezen szabályozás rendelkezéseiből eredő szabályoknak megfelelően kezeltek, és amelyek a kísérő kereskedelmi okmányok szerint emberi fogyasztásra alkalmas állati melléktermékek, amelyeket azonban kereskedelmi okokból nem ilyen fogyasztásra szánnak, és takarmány előállítása céljából állították elő és értékesítették.

52 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy ha a Bíróság elé tarifális besorolással kapcsolatban terjesztenek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, a Bíróság feladata inkább az, hogy megvilágítsa a nemzeti bíróságok számára azokat a szempontokat, amelyek alapján lehetővé válik számukra, hogy az érintett árukat helyesen sorolják be a KN alá, mintsem hogy a Bíróság maga

végezze el ezt a besorolást. A szóban forgó áruknak a tarifális besorolás szempontjából történő minősítésének alapja ugyanis olyan tiszta ténymegállapítás, amely nem a Bíróság feladata az előzetes döntéshozatali eljárásban (2025. augusztus 1-jei Keesing Deutschland ítélet, C-375/24, EU:C:2025:624, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

53 Ennek pontosítását követően hangsúlyozni kell, hogy a KN értelmezésére vonatkozó 1. általános szabály szerint az áruk besorolását a vámtarifaszámok megnevezései, valamint az e nómenklatúra áruosztályaihoz és árucsoportjaihoz tartozó megjegyzések alapján kell meghatározni (2025. augusztus 1-jei Keesing Deutschland ítélet, C-375/24, EU:C:2025:624, 38. pont).

54 A jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételét általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszámának és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzéseinek a szövege meghatározza (2025. augusztus 1-jei Keesing Deutschland ítélet, C-375/24, EU:C:2025:624, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Valamely termék rendeltetése a besorolás objektív szempontját képezheti, amennyiben az szorosan az említett termékhez tartozik, amely kötődést a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján kell értékelni (2023. június 22-i PR Pet ítélet, C-24/22, EU:C:2023:507, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A termék rendeltetése azonban csak akkor releváns kritérium, ha a besorolás kizárólag a termék objektív jellemzői és tulajdonságai alapján nem lehetséges (2017. február 16-i Aramex Nederland ítélet, C-145/16, EU:C:2017:130, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az alapügyben szóban forgó áruk a KN második részének „Élő állatok; állati termékek” című I. áruosztályába tartoznak.

57 Ez az áruosztály öt árucsoportra oszlik, amelyek közül a „Halak és rákfélék, puhatestű és más gerinctelen víziállatok” című 3. árucsoport tartalmazza a „Hal frissen vagy hűtve a 0304 vtsz. alá tartozó filézett és más halhús kivételével” megnevezésű 0302 vámtarifaszámot, a „Máshol nem említett állati eredetű termékek” című 5. árucsoport pedig a „Máshol nem említett állati termék; az 1. vagy a 3. árucsoportba tartozó, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat” megnevezésű 0511 vámtarifaszámot. Ezen 5. árucsoport szövegéből egyértelműen kitűnik, hogy az olyan termékekre vonatkozik, amelyek ezen áruosztály másik négy árucsoportjának egyik megnevezésének sem felelnek meg. Ezenkívül az említett 5. árucsoporthoz fűzött 1. megjegyzés a) pontja kimondja, hogy ez az árucsoport nem foglalja magában az élelmezési célra alkalmas termékeket az egész és darabolt állati bél, a hólyag és gyomor, valamint az állati vér kivételével (lásd analógia útján: 2009. július 16-i Pärlitigu ítélet, C-56/08, EU:C:2009:467, 25. pont).

58 A KN második része I. áruosztályának 3. árucsoportjához fűzött 1. megjegyzés c) pontja értelmében nem tartozik ebbe az árucsoportba a fajtája vagy állapota miatt emberi fogyasztásra alkalmatlan hal. E megjegyzés szövegéből tehát kitűnik, hogy a döntő szempont annak eldöntésekor, hogy valamely hal az említett 3. árucsoportba tartozik-e, az, hogy e hal emberi fogyasztásra alkalmas vagy alkalmatlan-e. E körülmények között a meghatározó kérdés az, hogy az alapügyben szóban forgó áruk a vámkezelésük időpontjában alkalmasak voltak-e emberi fogyasztásra (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Pärlitigu ítélet, C-56/08, EU:C:2009:467, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 Annak megállapítása érdekében, hogy valamely termék az említett megjegyzés értelmében emberi fogyasztásra alkalmas-e, vagy sem, minden olyan releváns tényezőt figyelembe kell venni, amely a szorosan hozzá kapcsolódó objektív jellemzőire és tulajdonságaira vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 42. és 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 Először is hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság különböző olyan tényezőkre hivatkozik, amelyek arra vonatkoznak, hogy az alapügyben szóban forgó árukat a vámkezelésüket megelőzően miként kezelték, így az ecetsav vagy más sav hozzáadására, azok ömlesztve történő tárolására és az élelmiszer-higiéniai szabályokat nem tiszteletben tartó kezelésre, a magas TVB-N-tartalomra, a magas hőmérsékletre és azok tárolásának hosszú időtartamára, és lényegében arra keresi a választ, hogy fennáll-e az emberi egészségre vonatkozó olyan kockázat, amely ezen áruk esetleges szennyeződéséből vagy bomlásából ered, és amely azokat emberi fogyasztásra alkalmatlanná teszi.

61 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ilyen tényezők az alapügyben szóban forgó árukhoz szorosan kapcsolódó objektív jellemzőkre és tulajdonságokra vonatkoznak, és ezért alkalmasak annak meghatározására, hogy azok emberi fogyasztásra alkalmasak-e, vagy sem.

62 A Bíróság ugyanis már megállapította, hogy az a körülmény, hogy az emberi egészségre káros anyagok valamely termékben való jelenléte az előállítási folyamat jellemzői miatt nem zárható ki, olyan releváns tényezőnek minősül, amely alkalmas arra, hogy annak objektív jellemzőire és tulajdonságaira figyelemmel igazolja, hogy az ilyen termék „nem élelmiszernek” minősül (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 43. és 48. pont).

63 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó termék gyártója által szolgáltatott információk főszabály szerint alkalmasak e termék objektív jellemzőinek és tulajdonságainak megállapítására (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 44., 47. és 50. pont).

64 Ugyanígy a Bíróság megállapította, hogy az állati eredetű anyagok bomlása vagy állagromlása olyan méreganyagok megjelenésével jár, amelyek azokat főszabály szerint emberi fogyasztásra alkalmatlanná teszik, és többek között az emberi egészségre is kockázatot jelentenek (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 2-i Toropet ítélet, C-836/19, EU:C:2021:668, 60. pont).

65 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy annak meghatározása érdekében, hogy az alapügyben szóban forgó fogások „emberi fogyasztásra alkalmatlanok”-e, figyelembe vehető-e az élelmiszerekre és az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozás.

66 E tekintetben pontosítani kell, hogy – amint arra a jelen ítélet 55. pontja emlékeztetett – az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételét általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszámának és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzéseinek a szövege meghatározza. A Bíróságnak így alkalma nyílt annak pontosítására – az uniós élelmiszerjognak és különösen a „veszélyes élelmiszer” forgalomba hozatalára vonatkozó, a 178/2002 rendelet 14. cikkében előírt tilalomnak az áruk tarifális besorolása szempontjából fennálló relevanciáját illetően –, hogy az áruknak a vámkezelés időpontjában való tarifális besorolása a nemzeti vámhatóságok feladata, amelyek e tekintetben többek között a KN rendelkezéseit alkalmazzák (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 52. pont).

67 Ebből következik, hogy az élelmiszerekre és az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozás nem lehet meghatározó valamely árunak a KN adott vámtarifaszáma alá történő besorolása szempontjából, mindazonáltal az e célból figyelembe veendő tényezők egyikének minősül (lásd ebben az értelemben: 2015. március 4-i Oliver Medical ítélet, C-547/13, EU:C:2015:139, 53. pont; 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 56. pont; 2016. december 15-i LEK ítélet, C-700/15, EU:C:2016:959, 36. pont).

68 Így a jelen ügyben először is figyelembe vehető az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban, különösen a második kérdés a) és f) pontjában említett azon körülmény, amely szerint az alapügyben szóban forgó fogásokhoz – amelyek feldolgozatlan halak – ecetsavat vagy más olyan savat adtak, amely a gyártó információi szerint emberi fogyasztásra nem engedélyezett, miközben az 1333/2008 rendelet 5. és 15. cikkének, valamint e rendelet II. mellékletének együttes olvasatából az következik, hogy e rendelet nem teszi lehetővé az ilyen adalékanyagokat tartalmazó feldolgozatlan halak és halászati termékek élelmiszerként történő forgalmazását.

69 Ugyanez vonatkozik a kérdést előterjesztő bíróság által többek között a második kérdés f) pontjának keretében hivatkozott azon körülményre, amely szerint a dán élelmiszerügyi hatóságok úgy ítélték meg, hogy az ecetsavnak az alapügyben szóban forgó fogásokhoz való hozzáadása azokat „emberi fogyasztásra alkalmatlanná” tette. A 854/2004 rendelet III. melléklete III. fejezetének 4. pontjából ugyanis az következik, hogy a halászati termékeket emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell nyilvánítani, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság úgy véli, hogy azok köz- és állategészségügyi veszélyt jelentenek, vagy bármely más ok miatt alkalmatlanok az emberi fogyasztásra.

70 Másodszor, figyelembe vehető a második kérdés b) pontjában megjelölt azon körülmény is, amely szerint az alapügyben szóban forgó egyes fogások átlagos TVB-N-tartalma meghaladta a 2074/2005 rendelet II. melléklete II. szakasza I. fejezetének 1. pontjában előírt határértékeket.

71 E tekintetben e rendelkezés előírja, hogy a feldolgozatlan halászati termékeket a 853/2004 rendelet értelmében emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell tekinteni, amennyiben az érzékszervi vizsgálat kétségeket támaszt a frissességükkel kapcsolatban, és a kémiai vizsgálat azt mutatja, hogy a TVB-N tekintetében előírt határértékeket túllépték. A 2074/2005 rendelet II. melléklete II. szakasza I. fejezete 1. pontjának a)–c) alpontja az e rendelet II. melléklete II. szakaszának II. fejezetében említett halfajoktól függően 25, 30, illetve 35 milligramm nitrogén/100 gramm hús TVB-N-határértéket ír elő.

72 A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból kitűnik, hogy megállapítást nyert, hogy az alapügyben szóban forgó termékek között olyan halak voltak, amelyek TVB-N-tartalma meghaladta e határértékeket, ami előrehaladott bomlási állapotra, és így fogyasztás esetén az emberi egészségre vonatkozó kockázatra utal.

73 Harmadszor, a második kérdés c) pontjában említett azon körülmény, amely szerint az alapügyben szóban forgó halakat – ideértve azokat az egyedi halakat is, amelyek TVB-N-tartalma meghaladta a 2074/2005 rendelet II. melléklete II. szakasza I. fejezetének 1. pontjában előírt határértékeket – ömlesztve tárolták, szintén olyan releváns tényezőnek minősül, amely az emberi egészségre vonatkozó kockázat, nevezetesen a halak összességének különösen az előrehaladott bomlási állapotban lévő halak általi mikrobiológiai vagy egyéb szennyeződésével kapcsolatos kockázat fennállására utalhat.

74 Negyedszer, szintén releváns a többek között a második kérdés d) pontjában említett azon körülmény, amely szerint az alapügyben szóban forgó halak és vágási melléktermékek kezelése nem felelt meg az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozásnak, amennyiben e szabályozás éppen azokra a veszélyekre vonatkozik, amelyeket az élelmiszerek az egészségre jelenthetnek.

75 Közelebbről, a 852/2004 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének, 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 3. cikkének együttes olvasatából az következik, hogy e rendelet általános szabályokat állapít meg az élelmiszerek „higiéniája” tekintetében, azaz azon intézkedések és feltételek tekintetében, amelyek a veszélyek ellenőrzéséhez és valamely élelmiszer emberi fogyasztásra való alkalmasságának az élelmiszer szándékolt felhasználásának figyelembevételével történő biztosításához szükségesek, és amelyeket az élelmiszer-ipari vállalkozóknak az ellenőrzésük alá tartozó élelmiszerek termelésének, feldolgozásának és forgalmazásának valamennyi szakaszában tiszteletben kell tartaniuk. Ezenkívül e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjából és mellékleteinek több rendelkezéséből kitűnik, hogy e rendelet többek között az élelmiszerek „szennyeződése”, azaz valamely veszély megléte vagy bevitele elleni védelemre vonatkozik.

76 Ezenkívül a 853/2004 rendelet 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet az élelmiszeripari vállalkozók számára az állati eredetű élelmiszerekre vonatkozó olyan különleges szabályokat állapít meg, amelyek kiegészítik a 852/2004 rendeletben megállapított szabályokat, és amelyek az állati eredetű feldolgozatlan és feldolgozott termékekre alkalmazandók. A 853/2004 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében az élelmiszeripari vállalkozók betartják többek között e rendelet III. mellékletének vonatkozó rendelkezéseit.

77 E III. melléklet „Halászati termékek” című VIII. szakasza tartalmazza többek között a hajókra vonatkozó követelményeket, az e termékek partra szállítása során és azt követően teljesítendő követelményeket, az említett termékeket kezelő létesítményekre – beleértve a hajókat is – vonatkozó követelményeket, az ugyanezen termékekre vonatkozó egészségügyi előírásokat, valamint azok tárolására vonatkozó követelményeket. E VIII. szakasz több, a halászati termékek hőmérsékletére vonatkozó követelményt is tartalmaz, köztük az I. fejezete I. része B. pontjának 1. és 3. alpontjában, a II. fejezete 1. pontja b) alpontjának ii. alpontjában, valamint a VII. fejezete 1. pontjában és a VIII. fejezete 1. pontjának a) alpontjában előírt követelményeket, amelyek lényegében annak biztosítására irányulnak, hogy többek között a friss halászati termékeket és a felengedett feldolgozatlan halászati termékeket a tárolás és a szállítás során – ideértve a kirakodást és a partra szállítást is – az olvadó jég hőmérsékletét megközelítő hőmérsékleten tartsák.

78 Egyébiránt a 853/2004 rendelet III. melléklete VIII. szakasza V. fejezetének C. pontja megtiltja a 2074/2005 rendeletben előírt TVB-N-tartalomra vonatkozó határértékeket meghaladó termékek forgalomba hozatalát.

79 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozás be nem tartása befolyásolhatja azt a kérdést, hogy valamely termék – többek között esetleges szennyeződése vagy bomlási állapota miatt – kockázatot jelent-e az emberi egészségre, és ennélfogva emberi fogyasztásra alkalmatlan-e.

80 Ötödször, ami az olyan kereskedelmi okmányok relevanciáját illeti, mint az alapügyben szóban forgó fogásokra vonatkozó, a második kérdés e) pontjában említett adásvételi szerződések, amelyek szerint e fogásokat takarmány ipari előállítására, nem pedig emberi fogyasztásra szánták, meg kell állapítani, hogy az ilyen okmányok az alapügyben szóban forgó termékekhez szorosan

kapcsolódó objektív jellemzőkre és tulajdonságokra vonatkozó olyan releváns tényezőknek minősülhetnek, amelyeket e termékeknek a KN megfelelő vámtarifaszáma alá történő besorolása céljából figyelembe kell venni (lásd ebben az értelemben: 2016. április 28-i Oniors Bio ítélet, C-233/15, EU:C:2016:305, 57. pont).

81 Hatodszor, azon körülményt illetően, hogy az alapügyben szóban forgó vágási melléktermékeket az 1069/2009 rendelet 3. cikkének 1. pontja, 7. cikkének (1) bekezdése és 10. cikkének a) pontja szerinti 3. kategóriába tartozó állati melléktermékként hozták be az Unióba, amelyre a második kérdés d) pontjának vi. alpontjában hivatkoznak, emlékeztetni kell arra, hogy e kategóriába azok az anyagok tartoznak, amelyeket az uniós jogalkotó a köz- és állategészségügy szempontjából „alacsony kockázatúnak” minősített, különösen a hasított testek és a levágott állatok olyan részei, amelyek „emberi fogyasztásra alkalmasak”, de amelyeket kereskedelmi okokból nem ilyen fogyasztásra szánnak (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 2-i Toropet ítélet, C-836/19, EU:C:2021:668, 41. és 47. pont).

82 Az a körülmény, hogy e vágási melléktermékek az említett kategóriába tartoznak – feltéve, hogy ez bizonyítást nyer, aminek vizsgálata a jelen ügy tényállásának értékelésére egyedül hatáskörrel rendelkező, kérdést előterjesztő bíróság feladata –, tehát arra utalhat, hogy e termékek a KN második része I. áruosztályának 3. árucsoportjához fűzött 1. megjegyzés c) pontja értelmében az állapotuk miatt emberi fogyasztásra alkalmatlanok, és azt szintén figyelembe kell venni az említett termékeknek a KN megfelelő vámtarifaszáma alá történő besorolása céljából.

83 Az alapügyben szóban forgó áruk objektív jellemzőire és tulajdonságaira vonatkozó fenti tényezők összessége alapján a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak értékelése, hogy ezen árukat emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell-e tekinteni, és így azok a KN második része I. áruosztályának 3. árucsoportjához fűzött 1. megjegyzés c) pontjának megfelelően nem tartoznak e 3. árucsoportba, és következésképpen azokat a KN „Máshol nem említett állati termék; az 1. vagy a 3. árucsoportba tartozó, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat” megnevezésű 0511 vámtarifaszáma alá kell besorolni.

84 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a KN-t úgy kell értelmezni, hogy a „Máshol nem említett állati termék; az 1. vagy a 3. árucsoportba tartozó, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat” megnevezésű 0511 vámtarifaszám alá tartoznak

– azok az egész halak, amelyeket a halászhajók fedélzetén hosszú időn keresztül, ecetsav vagy más sav hozzáadásával, az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozásban előírt határértékeket meghaladó, változó hőmérsékleten tároltak, amelyek változó – részben az e szabályozásban előírt határértékeket meghaladó – TVB-N-tartalmat mutatnak, amelyeket ömlesztve tároltak, amelyeket nem az említett szabályozás rendelkezéseiből eredő szabályoknak megfelelően kezeltek, és amelyeket a kísérő kereskedelmi okmányok szerint takarmány előállítása céljából fogták ki és értékesítették, valamint

– azok a vágási melléktermékek, amelyeket nem ugyanezen szabályozás rendelkezéseiből eredő szabályoknak megfelelően kezeltek, és amelyek a kísérő kereskedelmi okmányok szerint emberi fogyasztásra alkalmas állati melléktermékek, amelyeket azonban kereskedelmi okokból nem ilyen fogyasztásra szánnak, és takarmány előállítása céljából állították elő és értékesítették.

A költségekről

85 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúrának az alapügy tényállására alkalmazandó változatát

a következőképpen kell értelmezni:

a „Máshol nem említett állati termék; az 1. vagy a 3. árucsoportba tartozó, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat” megnevezésű 0511 vámtarifaszám alá tartoznak

– **azok az egész halak, amelyeket a halászhajók fedélzetén hosszú időn keresztül, ecetsav vagy más sav hozzáadásával, az élelmiszer-higiéniára vonatkozó uniós szabályozásban előírt határértékeket meghaladó, változó hőmérsékleten tároltak, amelyek változó – részben az e szabályozásban előírt határértékeket meghaladó – összes illékony nitrogénbázis-tartalmat mutatnak, amelyeket ömlesztve tároltak, amelyeket nem az említett szabályozás rendelkezéseiből eredő szabályoknak megfelelően kezeltek, és amelyeket a kísérő kereskedelmi okmányok szerint takarmány előállítása céljából fogták ki és értékesítették, valamint**

– **azok a vágási melléktermékek, amelyeket nem ugyanezen szabályozás rendelkezéseiből eredő szabályoknak megfelelően kezeltek, és amelyek a kísérő kereskedelmi okmányok szerint emberi fogyasztásra alkalmas állati melléktermékek, amelyeket azonban kereskedelmi okokból nem ilyen fogyasztásra szánnak, és takarmány előállítása céljából állították elő és értékesítették.**

Aláírások